

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Asan/25/2019
Identifikačné číslo spisu: 7016200641
Dátum vydania rozhodnutia: 02.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7016200641.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): Ing. Miloš Gotzmann - Labužník, s miestom podnikania Michalovce, Jána Kalinčiaka 2590/4, právne zast. advokátom JUDr. Miroslavom Katunským, AK Košice, Floriánska 16, proti žalovanému: Colný úrad Michalovce, Michalovce, Plynárska 4, v konaní o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného z 11. mája 2016, č. 723238/2016, konajúc o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7S/62/2016 z 19. júna 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7S/62/2016 z 19. júna 2019 z a m i e t a .

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „správny súd“) napadnutým rozsudkom sp.zn. 7S/62/2016 z 19. júna 2019 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného z 11. mája 2016, č. 723238/2016, ako nedôvodnú. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP a § 168 SSP, v zmysle ktorých účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca v konaní úspešný nebol a žalovanému nevznikli také trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

2. Žalovaný napadnutým opatrením z 11. mája 2016, č. 723238/2016, žalobcovi oznámil, že jeho podanie z 8. apríla 2016, označené ako námietky, doručené správnomu orgánu 14. apríla 2016 podľa § 13 ods. 9 zákona č. 563/2009 Z.z o správe daní (ďalej iba daňový poriadok) posudzuje akoby nebolo podané.

3. Z obsahu administratívneho spisu správny súd zistil, že rozhodnutím zo 7. januára 2016, č.

68000627/2016, bol žalobca uznaný zodpovedným z dopustenia sa správneho deliktu spôsobom uvedeným v § 16a písm. a/ zák. č. 289/2008 Z.z. o používaní elektronickej registračnej pokladnice a o zmene a doplnení zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že na predajnom mieste v prevádzke - Nám. osloboditeľov 79, Michalovce, 30. novembra 2015 v čase o 15.00 hod. prijal tržbu za nákup - 1x čaj ovocný a 1x čaj Club, spolu v cene 1,25 €, pričom prijatú tržbu nezaevidoval v elektronickej registračnej pokladnici Euro 2100, model F, výr. č. ARJJ00080F, DKP: 7121020665272005, bez zbytočného odkladu po jej prijatí, teda nepoužil elektronickejšiu registračnú pokladnicu na evidenciu tržby podľa § 3 ods. 1. Citované rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 28. januára 2016 a vykonateľným sa stalo 13. februára 2016.

4. Podaním z 1. apríla 2016, č. 680016411/2016, doručeným žalobcovi 6. apríla 2016 a jeho právnenému zástupcovi 7. apríla 2016 bol žalobca vyzvaný, aby v lehote do 15 dní od doručenia tejto výzvy zaplatil v prospech colného úradu pokutu vo výške 330,- €, ktorá povinnosť mu vznikla na základe rozhodnutia zo 7. januára 2016 zn. 68000627/2016 s poučením, že v prípade, ak uvedená pokuta nebude v náhradnej lehote uhradená, colný úrad pristúpi k jej vymáhaniu exekúciou. Zároveň bol poučený o tom, že proti tejto výzve je možné podať námietku do 15 dní odo dňa jej doručenia na Colný úrad Michalovce s tým, že podanie námietky nemá odkladný účinok.

5. Proti uvedenej výzve podal žalobca v písomnej forme listom z 8. apríla 2016 námietky, v ktorých uviedol, že 10. marca 2016 bola na Krajskom súde v Košiciach podaná žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo 7. marca 2016, ktorou sa daňový subjekt domáhal zrušenia rozhodnutia Colného úradu Michalovce zo 24. februára 2016, sp.zn. 191776/2016, ktorým daňovému subjektu bolo oznámené, že na jeho odvolanie z 27. januára 2016 podané voči rozhodnutiu zo 7. januára 2016, sp.zn. 68000627/2016, sa hľadí, ako keby nebolo podané. Vzhľadom na uvedené požiadal o odklad vykonateľnosti rozhodnutia zo 7. januára 2016 s poukazom na prebiehajúce konanie vedené pred Krajským súdom v Košiciach pod sp.zn. 8S/17/2016. Uvedené námietky boli Colnému úradu v Michalovciach doručené 14. apríla 2016.

6. Výzvou z 19. apríla 2016, č. 508199/2016, bol žalobca vyzvaný, aby v lehote 8 dní odo dňa doručenia tejto výzvy doručil toto podanie (námietky z 8. apríla 2016) elektronickejšími prostriedkami v zmysle § 13 ods. 5 Daňového poriadku s poučením, že ak daňový subjekt tejto výzve nevyhoví v plnom rozsahu v určenej lehote, bude sa toto podanie považovať za nepodané a príslušný orgán túto skutočnosť daňovému subjektu oznámi. Výzva obsahuje citáciu ustanovení § 14 ods. 1 písm. c/, 13 ods. 5, ods. 8, ods. 9 a ods. 10 Daňového poriadku. Žalobcovi a jeho právnenému zástupcovi bola doručená dňa 22. apríla 2016. Keďže žalobca na citovanú výzvu v určenej lehote nereagoval, žalovaný vydal 11. mája 2016 pod č. 723238/2016 opatrenie, ktoré je predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní.

7. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení správny súd po preskúmaní žalobou napadnutého opatrenia žalovaného konštatuje, že proti napadnutému opatreniu žalovaného z 11. mája 2016 nebolo prípustné odvolanie, bez ohľadu na formu správnu žalobou napadnutého opatrenia žalovaného toto opatrenie zásadným spôsobom ovplyvňuje práva a oprávnené záujmy žalobcu, lebo bráni ďalšiemu postupu v konaní o námietkach v procese správneho výkonu rozhodnutia o uložení sankcie za správny delikt. Vychádzajúc z uvedeného je predmetom, ktorý súdnemu prieskumu podlieha. Nestotožňuje sa preto správny súd s názorom žalovaného, že súdnemu prieskumu nepodlieha, pretože sa ním neukladajú žiadne povinnosti a nepriznávajú sa ním žiadne práva a tiež preto, že neobsahuje formálne ani obsahové náležitosti v zmysle ust. § 63 Daňového poriadku.

8. Z odôvodnenia rozsudku ďalej vyplýva, že správny súd preskúmal žalobou napadnuté opatrenie žalovaného a tiež konanie, ktoré vydaniu tohto opatrenia predchádzalo v medziach podanej žaloby a dospel k záveru, že toto opatrenie bolo žalovaným vydané v súlade s platnou právnou úpravou. Správny orgán pri posudzovaní formy podania žalobcu, obsahom ktorého boli predmetné námietky z 08. apríla 2016 správne aplikoval dotknuté ustanovenia zák.č. 269/2015 Z.z., ktorým bol od 1. januára 2016 zmenený a doplnený zákon č. 563/2003 Z.z. Daňový poriadok. Povinnosť doručovať podania finančnej

správe v súlade s § 13 ods. 5 Daňového poriadku elektronickými prostriedkami, žalobcovi resp. jeho právnenému zástupcovi vyplýva z ustanovenia § 14 ods. 1 Daňového poriadku.

9. Novela Daňového poriadku v znení účinnom po 1. januári 2016 poskytuje žalobcovi možnosť, aby podanie podľa § 13 ods. 1 Daňového poriadku (v danom prípade námietky), ktoré nebolo doručené finančnej správe elektronickými prostriedkami spôsobom podľa § 13 ods. 5 Daňového poriadku, doručil elektronicky na základe výzvy príslušného orgánu v zmysle ods. 8 citovaného zákonného ustanovenia s príslušným poučením o následkoch neodstránenia tohto nedostatku. V danom prípade žalobca nedostatky podania v požadovanom rozsahu na základe takejto výzvy žalovaného z 19. apríla 2016 č. 508199/2016 v určenej lehote neodstránil, preto žalovaný námietky žalobcu dôvodne považoval za nepodané a uvedenú skutočnosť mu v súlade s § 13 ods. 9 Daňového poriadku oznámil napadnutým opatrením. Obsah právnej úpravy uvedenej v zákone 269/2015 Z.z., má zabezpečiť zákonodarcom sledovaný zámer doručovania elektronickými prostriedkami, ako to vyplýva aj z dôvodovej správy k tomuto zákonu.

10. Zákon č. 269/2015 Z.z. v ust. § 13 upravil povinnosti žalobcu ako osoby zastúpenej advokátom v konaní a povinnej doručovať podania elektronickými prostriedkami tak, že podanie musí doručovať buď elektronickými prostriedkami podpísanými zaručeným elektronickým podpisom, alebo v súlade s dohodou uzavretou so správcom dane. Preto písomne podané námietky žalobcu zastúpeného advokátom v daňovom konaní bol tento povinný doručiť elektronicky. Bol vyzvaný na takéto správne doručenie odvolania. Ak uvedenej výzve nevyhovel, dôvodne na takéto podanie sa hľadí ako na nepodané, lebo o tejto skutočnosti mu bolo zaslané oznámenie s poučením o tomto závere.

11. Správny súd vyhodnotil ďalšie žalobné námietky žalobcu týkajúce sa všeobecných ustanovení Daňového poriadku o doručovaní ako nedôvodné. Nemá oporu v obsahu odôvodnenia napadnutého opatrenia tvrdenie žalobcu, že správny orgán sa nevysporiadal s právnou úpravou platnou a účinnou ohľadom podaní podľa Daňového poriadku a obsahom jeho podania z 8. apríla 2016. Žalovaný sa zaoberal obsahom tvrdení žalobcu vo svojom vyjadrení k žalobe vyčerpávajúcim spôsobom a v tomto smere považuje súd jeho argumentáciu za vyčerpávajúcu a dostatočnú. Tento sa nemohol uvedenými námietkami zaoberať vecne, ako keby boli riadne podané. Tvrdenie žalobcu o tom, že odvolanie žalobcu nebolo možné doručiť elektronicky prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu alebo na základe dohody so správnym orgánom nebolo relevantným spôsobom preukázané. Preto nie je možné ho akceptovať.

12. Žalobca v priebehu súdneho konania novú právnú úpravu nekomentoval, nereagoval však v spolupráci so žalovaným ani na žiadny zo spôsobov možnej elektronickej komunikácie, ako bolo uvedené vyššie. Ustanovenie § 71 Daňového poriadku, podľa ktorého daňový subjekt môže uplatniť námietku, ak to ustanovuje tento zákon aplikovanou právnou úpravou nebolo dotknuté. V tomto súdnom preskúmvacom konaní bola rozhodujúcou otázkou povinného doručovania podaní daňových subjektov v konaní pred finančnými orgánmi elektronickými prostriedkami, ako to bolo už vyššie uvedené.

II.

13. Proti rozsudku správneho súdu podal sťažovateľ riadne a včas prostredníctvom splnomocneného právneho žalobcu kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Sťažovateľ mal za to, že napadnutý rozsudok je vecne aj právne nesprávny a preskúmvané rozhodnutie je nezákonné a preto navrhol, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zmenil tak, že rozhodnutie zrušuje a vracia vec žalovanému na ďalšie konanie a zároveň zaviazal žalovaného nahradiť sťažovateľovi trovy prvoinštančného aj druhoínštančného konania.

14. Sťažovateľ namietal mylný záver súdu, kedy správny súd dospel k tomu, že tvrdenie žalobcu o tom, že odvolanie nebolo možné doručiť elektronicky prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu alebo na základe dohody so správnym orgánom nebolo relevantným spôsobom preukázané. Sťažovateľ mal za to, že táto skutočnosť v konaní ani nebola sporná, lebo ju žalovaný nerozporoval.

15. Sťažovateľ zopakoval, že elektronický systém žalovaného neumožňuje vo všeobecnosti podať podanie tak, aby spĺňalo zákonom stanovenú náležitosť uloženú ust. § 13 ods. 2 daňového poriadku, preto jediným možným spôsobom, ako je možné podať riadne podanie je podľa sťažovateľa v listinnej forme. S uvedenou námietkou sa však správny súd žiadnym spôsobom nezaoberá, až na konštatovanie, že túto skutočnosť žalobca nepreukázal.

III.

16. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol žalovaný, že sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a navrhol aby kasačný súd kasačnú sťažnosť, ako nedôvodnú zamietol.

17. Podľa žalovaného nie je možné súhlasiť s vyjadrením sťažovateľa, že skutočnosť, že nemohol doručiť podanie - námietky elektronickými prostriedkami nebola medzi účastníkmi konania sporná, veď práve v tomto podľa žalovaného tkvela podstata sporu. Túto skutočnosť žalovaný rozparoval viackrát. Žalovaný uviedol, že nie je rozhodné, ako je podanie označené, keďže toto sa posudzuje podľa jeho obsahu tak, ako to žalovaný zdôvodnil už so svojich predošlých vyjadreniach. Pokiaľ ide o prílohy, tak tie podľa § 14 ods. 2 daňového poriadku môžu subjekty doručovať aj inak ako elektronickými prostriedkami, avšak za splnenia podmienky, že samotné podanie bude doručené elektronickými prostriedkami. V tomto prípade je zrejmé, že sťažovateľ nepodal, a to ani napriek výzve colného úradu podanie - námietku podľa § 14 ods. 1 písm. c/ zákona č. 563/2009 Z.z.

18. Záverom poukázal žalovaný na to, že zabezpečenie sledovaného zámeru je možné dosiahnuť iba pri dôslednom plnení povinností adresátmi tej to normy na danom úseku a teda v povinnosti doručovania podaní tými subjektmi, o ktorých pojednáva aj daňový poriadok a medzi ktoré za radil zákonodarca aj advokátov. Zákonodarca zakotvil taktiež potrebu výzvy pre určené subjekty v záujme zachovania a obhajovania ich práv pre prípad, že tieto nezrealizovali podanie v predpísanej forme. Sťažovateľ bol v predmetnom prípade zastúpený právnym zástupcom - advokátom zapísaným v zozname advokátov SAK, preto neobstojí argumentácia, že bolo žalobcovi bránené vo využívaní jeho práva na právnu pomoc.

IV.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (ustanovenie § 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

20. Predmetom súdneho prieskumu v kasačnom konaní bol rozsudok správneho súdu sp.zn. 7S/62/2016 z 19. júna 2019 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. SSP zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného z 11. mája 2016, č. 723238/2016, ako nedôvodnú.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu a konania týmto rozhodnutiam predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil správny súd zo zistení uvedených správnymi orgánmi ako aj sťažovateľom, ktoré sú obsiahnuté v

administratívnom spise.

24. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

25. Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. (Daňového poriadku) podanie možno urobiť písomne alebo ústne do zápisnice.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia písomné podanie musí byť podpísané osobou, ktorá ho podáva.

Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť zrejmé, kto ho podáva, v akej veci, čo sa navrhuje, a ak to z povahy podania vyplýva, dôvody podania.

Podľa ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia podanie urobené elektronickými prostriedkami sa podáva prostredníctvom elektronickej podateľne podľa § 33 ods. 2 a musí byť podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom osoby, ktorá ho podáva, alebo prostredníctvom elektronickej podateľne ústredného portálu verejnej správy spôsobom podľa osobitného predpisu. Podanie, ktoré má predpísanú štruktúrovanú formu podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 2 možno podať len prostredníctvom elektronickej podateľne podľa § 33 ods. 2 cez určené dátové rozhranie a v súlade s podmienkami a podrobnosťami o elektronickej komunikácii zverejnenými na webovom sídle finančného riaditeľstva podľa § 33 ods. 4. Ak daňový subjekt, ktorý je fyzickou osobou, chce doručovať finančnej správe písomnosti elektronickými prostriedkami, ktoré nebudú podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom, oznámi správcovi dane údaje potrebné na doručovanie na tlačive podľa vzoru uverejneného na webovom sídle finančného riaditeľstva a uzavrie so správcom dane písomnú dohodu o elektronickej doručovaní. Táto dohoda obsahuje najmä náležitosti elektronickej doručovania, spôsob overovania elektronickej podania a spôsob preukazovania doručenia.

Podľa ods. 8 citovaného zákonného ustanovenia ak má podanie nedostatky, pre ktoré nie je spôsobilé na prerokovanie, vyzve príslušný orgán daňový subjekt, aby ich podľa jeho pokynu a v určenej lehote odstránil. Súčasne ho poučí o následkoch spojených s ich neodstránením.

Podľa ods. 9 citovaného zákonného ustanovenia ak daňový subjekt nedostatky podania v požadovanom rozsahu odstráni v lehote určenej príslušným orgánom, považuje sa takéto podanie za podané bez nedostatkov v deň pôvodného podania. Ak daňový subjekt vyzve príslušného orgánu nevyhoví v plnom rozsahu a v určenej lehote, považuje sa toto podanie za nepodané a príslušný orgán túto skutočnosť oznámi daňovému subjektu.

Podľa ods. 10 citovaného zákonného ustanovenia na podanie osoby podľa § 14 ods. 1, ktoré nebolo doručené finančnej správe elektronickými prostriedkami spôsobom podľa odseku 5, sa odseky 8 a 9 vzťahujú primerane, okrem podania podľa § 14 ods. 3.

26. Podľa § 14 ods. 1 daňového poriadku povinnosť doručovať podania elektronickými prostriedkami podľa § 13 ods. 5 finančnej správe má a) daňový subjekt, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty, b) daňový poradca za daňový subjekt, ktorého zastupuje pri správe daní, c) advokát za daňový subjekt, ktorého zastupuje pri správe daní, d) zástupca neuvedený v písmenách b) a c) za daňový subjekt, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty, ktorého zastupuje pri správe daní.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia prílohy k podaniu môžu subjekty podľa odseku 1 doručovať aj inak ako elektronickými prostriedkami.

27. K namietanému mylnému záveru správneho súdu, uvádza kasačný súd, že ust. § 14 daňového poriadku bližšie nešpecifikuje podania, ktorých sa povinnosť elektronickej doručovania týka, ale určuje

okruh osôb, ktoré majú povinnosť doručovať podania elektronickými prostriedkami. Takouto osobou je aj sťažovateľ.

27. Je zrejmé, že daňový poriadok nedefinuje pojem podanie. Tým, že v ust. § 14 ods. 1 daňový poriadok ukladá povinnosť doručovať elektronickými prostriedkami „podania“ ide podľa názoru odvolacieho súdu o všetky podania vrátane odvolania, či námietok.

28. Okruh osôb ustanovený v § 14 ods. 1 daňového poriadku si nemôže podľa názoru odvolacieho súdu zvoliť doručenie písomného podania v listinnej podobe alebo podanie napr. telefaxom. Tieto subjekty sú povinné urobiť podanie len elektronickými prostriedkami prostredníctvom elektronickej podateľne podľa § 33 ods. 2 daňového poriadku alebo prostredníctvom elektronickej podateľne ústredného portálu verejnej správy. Toto podanie musí byť podpísané zaručeným elektronickým podpisom osoby, ktorá ho podáva alebo, ak subjekt nemá zaručený elektronický podpis, musí uzavrieť so správcom dane písomnú dohodu o elektronickom doručovaní.

29. Podania v písomnej forme doručené v listinnej podobe po 1. januári 2016 osobou, ktorá je povinná doručovať podania správcovi dane elektronicke, nie sú podané v súlade s daňovým poriadkom, z dôvodu ktorého takéto podania nezakladajú právne účinky. Navyše nedostatky podania v požadovanom rozsahu na základe výzvy žalovaného z 19. apríla 2016, č. 508199/2016, sťažovateľ v určenej lehote neodstránil. Z uvedeného možno vyvodíť, že žalovaný námietky sťažovateľa dôvodne považoval za nepodané a uvedenú skutočnosť mu v súlade s § 13 ods. 9 Daňového poriadku oznámil napadnutým opatrením. Správne poznamenal prvostupňový súd, že obsah právnej úpravy uvedenej v zákone 269/2015 Z.z., má zabezpečiť zákonodarcom sledovaný zámer doručovania elektronickými prostriedkami, ako to vyplýva aj z dôvodovej správy k tomuto zákonu. Kasačný súd musí dať za pravdu aj názoru prezentovanému žalovaným vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti, a to že podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu a nie ej rozhodné, ako je označené.

30. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku správneho súdu potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu.

31. Kasačný súd poukazuje na to, že na základe vykonaného rozsiahleho dokazovania správca dane zistil skutkový stav správne. Kasačný súd po vyhodnotení súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, dospel k rovnakému záveru ako správny súd, a to, že správne orgány vo svojich rozhodnutiach dôkladne a rozsiahlo popísali zistený skutkový stav, ktorý aj samotný správny súd uviedol vo svojom rozhodnutí.

32. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa správny súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

33. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP.

33. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.